

عنوان مقاله:

ضرورت و چشم انداز شهرسازی مشارکتی در بهسازی و ساماندهی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و آموزش و پرورش (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سمیه حاجوی - دکترای تخصصی دانشگاه شهید بهشتی تهران

خلاصه مقاله:

شهرها نیز مانند موجودات زنده ای هستند که رشد و زوال را تجربه می کنند. از این رو ره یافت مناسب به بافت قدیم و فرسوده شهری، مستلزم رویکردی دقیق و نگرشی همه جانبه به بافت کهن و ویژگی های آن می باشد، نزدیک به پنج دهه است که مفهوم استان های غیر رسمی یا غیر قانونی و بافتهای فرسوده شهری در هسته های تاریخی شهر برای بخشی از بافتهای شهری که دارای مشکلات زیر ساختی، اجتماعی و اقتصادی است به کار میرود. عدم اتخاذ سیاستها و تدابیر مناسب و کارآمد در عرصه برنامه ریزی شهری و طرح های شهری، نه تنها امکان توسعه پایدار و تحقق فرصتهای بالقوه را در فرآیند توسعه شهری کشورهای در حال توسعه به مخاطره افکنده، بلکه به تدریج منجر به معضلات اجتماعی، فرهنگی و بصری شده و بنیانهای شهروندی را با چالشهای جدی مواجه ساخته است. نوسازی بافت های فرسوده در سالیان گذشته به گونه ای عمل شده است که گویا شهرداری بدون مشارکت مردم قصد نوسازی بافت های فرسوده، آن هم از طریق تملک محل های کسب و سکونت مردم را دارد و تنها حق قانونی مردم واگذاری خانه های خود به قیمت روز و کوچ اجباری از منطقه خود که سالها بدان تعلق خاطر داشتند و را در آن جستجو می کردند. هدف این مقاله ضرورت و چشم انداز شهرسازی مشارکتی در بهسازی و ساماندهی می باشد. می توان گفت هرگونه برنامه ریزی و اقدام در بافتهای فرسوده شهری، به دلیل خصوصیات متمایز اقتصادی، اجتماعی، کالبدی، حقوقی و زیست محیطی این پهنه ها، دقت و ظرافت خاص خود را می طلبد، بنابراین برنامه ریزی مردم محور و مشارکت پایدار مردمی در این خصوص اهمیت ویژه ای دارد.

کلمات کلیدی:

شهرسازی، نوسازی و بهسازی مشارکتی، ساماندهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1444135>

